

Arrest

**nr. 110 113 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 6 mei 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 oktober 2010 diende verzoekster een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 22 april 2011 resulteerde in een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat door verzoekster tegen deze beslissing werd ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) leidde tot arrest nr. X van 15 september 2011 waarbij verzoekster eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

1.2. Op 6 januari 2011 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf,

de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 28 maart 2013 verklaarde de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond. Het beroep dat verzoekster tegen deze beslissing indiende, leidde tot de vernietiging van deze beslissing voor zover zij de aanvraag om verblijfsmachtiging ongegrond verklaart (RvV 19 september 2013, nr. 110 112).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris besliste op 2 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Verzoekster werd hiervan in kennis gesteld op 5 april 2013.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

de genaamde B.M.

*geboren te (...), op (in) (...) van nationaliteit : Rusland (Federatie van)
het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.*

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 15/09/2011 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

2. Over de gevolgen van het in punt 1.2. aangehaalde arrest van de Raad van 19 september 2013 met nr. 110 112

Het beroep dat door verzoekster werd ingediend bij de Raad tegen de in punt 1.2. bedoelde beslissing leidde tot de vernietiging van de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond werd verklaard. In arrest nr. van 110 112 van 19 september 2013 kan in punt 3.9. het volgende gelezen worden, *“De bestreden beslissing schendt artikel 9ter, §1, eerste lid en de materiële motiveringsplicht. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing voor zover zij de aanvraag om verblijfsmachtiging ongegrond verklaart. Het wordt nergens betwist dat de aanvraag ontvankelijk is.”* De Raad gaat er derhalve van uit dat verzoekster terugvalt op een ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend werd op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Verzoekster heeft derhalve een verblijfsgrond in afwachting van een beslissing ten gronde over haar aanvraag. Zij heeft op grond van artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet met name recht op een attest van immatriculatie, wat verwerende partij ook ter terechtzitting onderkent. Verzoekende partij kan derhalve niet het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van de hoofdvaststelling dat zij zich op illegale wijze in het Rijk bevindt op grond van artikel 7, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet. In geval van verwerping van onderhavig beroep, blijft het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten als een formeel gegeven in het rechtsverkeer aanwezig en kunnen er rechtsgevolgen aan verbonden worden, zoals het treffen van een bijlage 13sexies indien het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten niet vrijwillig wordt uitgevoerd of een bijlage 13septies in geval van een gedwongen verwijdering. De beschreven gevolgen zijn onverenigbaar met een legale verblijfssituatie. Het is aangewezen dat voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, daargelaten de vraag of het indertijd rechtsgeldig getroffen werd of niet, uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging. De Raad merkt hierbij op dat niets verwerende partij verhindert om opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker af te leveren aan verzoekster indien zij de in punt 1.2. vermelde aanvraag opnieuw ongegrond verklaart.

Om deze reden dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep opgeworpen door de verwerende partij en over de door verzoekster aangehaalde middelen.

3. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt uit het rechtsverkeer gehaald aan de hand van een nietigverklaring ervan. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA